

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Nu gaff min JEsus gode Nat

Citation: Kingo, Thomas: "Nu gaff min JEsus gode Nat", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 495. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid116156/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

En Anden

Under dend Melodie.

Nu lader os hans Lægem begrave, etc.

- 5 **N**U gaff min JESus gode Nat, Hans jammer er nu Ende plat,
Leveret er hans dyre Siæl, I Faders Haand, og lever vel.
- [2] I Creature hvo I er, Beklager dette fiern og nær, At Gud
paa Korset er nu død, Udgaff for os sit Blood saa rød.
- [3] Forhenger revnede og brast, Ald Jorden beved hart og fast;
De Bierge sprunge op og ned, Affgrunden saacs der klarlig ved.
- 10 [4] Kulsort var Lufft og Himmel ald, Aff Fieldet hørdtes mangt
et Fald, De Dødes Graver lugtes op, Til Live fik saa mangen
Krop.
- [5] Slig Følge JESus haffde med, Der hand i Graven lagdes
621 ned; Dend Ærens || Første gild og giev, Med Følge slig begraven
15 blev.
- [6] De Qvinder stode langt der fra, Saa langlig saac til hannem
da, Saa gierne vilde, kunde ey, At hielpe komme nogen Vey.
- [7] Omsider vover sig en Mand, En Raadmand Joseph heder
hand, Som elskte JESum og var from, Var ikke med i JESu Dom.
- 20 [8] Hand tager sig saa kiek et Mood, Gaar ind ret for Pilati
Food, Sin døde Ven begiærer hand, Pilatus det ey negte kand.
- [9] End kom og Nikodemus til, Hand JESu Legem salve vil,
Og førde reene Klæder med, Sampt Balsam efter gammel sed.
- [10] Der JESus nu alt salvet var, De hannem strax i Graven
25 bar, Udi en Hawe vel var kiend, Hin rige Joseph aatte dend.
- [11] Hand som os vækker op aff Jord, Blev indelugt med steen
saa stor. Men tænk enhver, dig er bered En Grav, som er din
Hvilested.
- [12] Hvad trodtzer dog dend arme støv, Som Døden fælder
622 som et Løv, Prang ey og || giør for stoort der af, I Dag frisk,
Morgen lagt i Graff.

[13] Om Kroppen uden Salve sterk, Nedlegges; du dog dette merk, Og stedse det i Tanke haff, At føres ærlig i din Graff.

[14] Og glæd dig der ved, at din synd Her efter haver ingen fynd, Dig at bedrøve; hendes Magt Med Christo er i Graven lagt.

[15] Der hand blev lagt i Graven ned, Da tog hand dine synder 5 med, Og der hand op aff døde stood, Retfærdighed dig efterlood.

[16] Hvad da om jeg aff Verden gaar, Med Pragt og Ære jeg opstaar, I Graven er, og bliver der, Ald Uselhed mig fulde her.

[17] Min Frelser med sin Hviledag Mig volder Hvile, Roe og Mag, Thi naar jeg lukker Øyne her, Staar Rolighed mig aaben 10 der.

[18] Jeg venter mig her ingen Roo, Og vil der nogen dette troo, Dend beste Roo her vanke kand, Er slæb og Træl til Land og Vand.

[19] Naar jeg er sluppen vel her aff, Og kommen i min mørke 15 Graff, Er min Ælende lukt og endt, Og jeg er til min hvile sendt.

[20] Er det ey værdt at roses aff; Stoor helligdom er i min 20 Graff? Thi Christus stood aff Graven før, Og Graven min hand helliggjør.

[21] Det lider nu med Tiden snart, At Engle-Røsten høres 20 klart, Som glæder os, vi JEsu faar, Og med til Lammens Bryllup gaar.

Her Peder Olluvsen.

Om de Siv Ord.

JEsus op paa Korset stood, Og hannem forløb hans hellige 25 Blood, Hans saar gjorde hannem stoor Pjnc: Siv Ord hand taledede samme stund, Dem beholdt i Tankerne dine.

[2] Det Første Ord var saa barmhiertelig, Alt til sin Fader aff

21 Lammens] Lammets 12° 23] Underskrift mgl. 12°